

Sygn. akt II CNP 18/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2014 r.

skargi M. C.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Z. z dnia 18 października 2013 r.,

wydanego w sprawie z powództwa P. C.

przeciwko M. C.

o obniżenie alimentów,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W sprawie z powództwa P. C. przeciwko M. C. o obniżenie alimentów, Sąd Okręgowy w Z. na skutek apelacji powoda, wyrokiem z dnia 18 października 2013 r. zmienił zaskarżony tą apelacją wyrok Sądu Rejonowego oddalający powództwo w ten sposób, że alimenty należne małoletniej M. C. od jej ojca P. C. zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 23 lipca 2012 r., sygn. akt ...879/12, w kwocie po 900 zł miesięcznie, obniżył, poczynając od dnia 1 listopada 2013 r. do kwoty po 650 zł miesięcznie.

Od wyroku Sądu Okręgowego skargę o stwierdzenie jego niezgodności z prawem wniosła pozwana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Do wymagań skargi o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. zalicza, między innymi, przytoczenie podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienie (art. pkt 2 k.p.c.) i wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.). Powołany przepis wyraźnie więc odróżnia podstawy skargi (sprecyzowane w art. 424⁴ k.p.c.) od wskazania przepisu prawa, z którym orzeczenie jest niezgodne; nie może budzić wątpliwości, że skarga musi zawierać każdy z tych elementów, odrębnie przedstawiony. Skarga pozwanej przytacza przepisy, z którymi w ocenie skarżącej wyrok jest niezgodny, nie przytacza jednak podstaw skargi wraz z uzasadnieniem. Już ta wadliwość skargi prowadzi do jej odrzucenia *a limine*.

Również sposób uprawdopodobnienia wystąpienia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) nie jest właściwy. Szkoda w chwili wnoszenia skargi powinna już istnieć, nie wystarczy zagrożenie jej wystąpieniem. W okolicznościach sprawy szkoda istniejąca to rzeczywiste zaniechanie łożenia przez pozwanego od 1 listopada 2013 r. alimentów na utrzymanie córki w wysokości obowiązującej przed tą datą. Wykazanie tej szkody mogło nastąpić przez złożenie przez skarżącą (jej przedstawicielkę ustawową) stosowanego oświadczenia.

Ponadto wywody skargi koncentrują się na kwestionowaniu dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co do tego, czy sytuacja życiowa (finansowa i zdrowotna) powoda pogorszyła się (czy też nie) w sposób uzasadniający obniżenie alimentów. Tymczasem według art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c., podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalania faktów lub oceny dowodów.

Z przedstawionych zatem powodów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).